

דף נח.

עין משפט א.ב.ג.ד.

ח"מ סימן שצד פעיף א

עין בסעיף הקודם

עין משפט ה.

ח"מ סימן שצד פעיף ב

ג. החליקה ונפלה ויצאה משם והוא ידע מכך ואח"כ חזרה לגינה
אע"פ שחזרה שלא לדעת הבעלים משלמת מה שהזיקה שהיה לו
לשומרה שלא תחזור ל שהדבר ידוע שכיון שידעה דרך לגינה הרי היא
חוזרת מאליה.

הגה: מיהו אם בעליה שמרה שמירה מעולה ויצאה והזיקה בגינה פטור מ על
מה שהזיקה, וחייב במה שנהנית.

דף נח :

עין משפט א.ב.ג.

ח"מ סימן שצד פעיף ד

ה. כל בהמה שהזיקה פירות מחוברים משערים מה שהזיקה
בשישים ומשלם. כיצד, הרי שאכלה בית סאה שמים בית
סאה באותה שדה כמה היה שוה וכמה היא שוה אחרי שהפסידה בית
סאה אחת מהם, ומשלם השאר.

וכן אם אכלה קב או רובע ואפי' קלח אחד שמיין אותו דבר בשישים.

ל. פי' שמירה מעולה כמבואר בסי' שצ"ו.

מ. כך כתב רש"י שם נ"ח ע"א, וכ"כ הרא"ש.

נ. דעל מה שנהנית לא קשור לשמירתה דסוף סוף היא נהנית.

ס. רמב"ם שם הלכה י"ג ממשנה בב"ק נ"ח ע"ב.

ע. ילפינן לה מדכתיב "וביער בשדה אחר" בבי"ת דהו"ל לומר וביער "שדה" אחר, ודרשו
דההיזק והביער ישערו אגב שדה אחר והיינו שלא ישומו כמה היה שוה בית סאה זו
הנאכל לחוד שהיה שוה הרבה והיה מפסיד המזיק, אלא משערין אם אדם בא לקחת ששים
כמו שיעור זה מה שהוזק כמה היה נותן בעדו פחות בשביל הבית סאה זו שחסרה או
הופסדה, וזה פחות ממה שהיא שוה לבדה. סמ"ע ס"ק ט'.